

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap.

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előzetési ár:

Éveszre 6 cor. fél évre 3 cor. egyes szám 20 fillér.
Költségtérítések és reklamációk Ujházi M. könyvnyomdájába küldendők.

Felolós szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

Kéziratok, levelek a egyéb szerkesztőségi közlemények a lap szerkesztőségbe küldendők.
Hirdetési díj: 4 hasabos petitors egyezri hirdetésnél 20 fillér, többszöri hirdetésnél soronként 12 fillér.
Vittler petitorsa 50 fillér.

OMKE.

Nevezetes nap virradt május hó 22-én a hazai kereskedők nagy testületére. Sok évi firdozás, szakadatlan agitáció, tömérdék akadály elhárítása után, végre ezen a napon lépett tényleges akcióba az Országos magyar kereskedelmi egyesülés, amely alakuló gyűlését Sopronban, 1902. évi szeptember 22-én tartotta meg, de mint kész szervezet csak most lép a világ elé és működése ettől a naptól fog datálódni.

Közismert dolog, hogy a budapesti, szegedi, miskolci és soproni kereskedelmi kongresszusok egyik fő tárgya a kereskedők független érdekvédelmének létrehozása volt. A kereskedők orgánuma, a „Magyar Kereskedők Lapja” pedig folyvást élénk agitációt fejtett ki az eszme megvalósítása érdekében s már 1896-ban a szerkesztőség az alapszabály-tervezetet is ki-

dolgozta és közzétette. Az ekként elhintett mag most vert gyökeret.

A soproni alakuló közgyűlés végrehajtó-bizottságot választott Sándor Pál orsz. képviselő elnöklése mellett és ennek hatáskörébe utalta az alapszabályterv átdolgozását, valamint a tagok gyűjtését.

Ez a bizottság aztán nagy buzgalommal fogott feladatának teljesítéséhez. Az alapszabályokat átdolgozta, tagokat gyűjtött és a vidéki góczpontok, illetve vidéki választmányokat létesítette.

Soha eddig nem adtak magukról a kereskedők annyira életjelt, mint a vidéki gyűlésezesek alkalmával és soha sem irányult annyira a közfigyelem a kereskedő osztály felé, elismerve annak fontos, pótolhatatlan gazdasági jelentőségét. A vidéki gyűléseken megjelentek a főispánok, alispánok, polgármesterek és a közelet

más jelcsei, hogy a kereskedők szervezkedése iránt való rokonérzésüket és a kereskedőosztály iránt érzett tiszteletüket kifejezésre juttassák.

Az agitáció eredménye az: Omke 26 vidéki kerületének szervezése lett; ezen kívül még mintegy 10—12 helyen van folyamatosan a vidéki kerület megalakítása.

Belépett az egyesületbe 22 fővárosi és 88 vidéki kereskedelmi egyesület, továbbá 13 kereskedelmi és iparkamara. Az egyénileg való belépés eredménye még meglepőbb: a fővárosi kereskedők köréből 1252, a vidékiek köréből 6116 kereskedő lépett be az egyesületbe, melynek egyéni rendezett tagjainak száma eszerint eddig 7368.

Ekként érlelődött az ügy odaig, hogy az Országos magyar kereskedelmi egyesülés első közgyűlését május 22-én megtarthatta. Mintegy folytatását képezte ez a soproni alakuló közgyűlésnek, de minő különbség a kettő kö-

TÁRGZA.

Rákóci lelke.

Látom a búske kuruc dalúkat,
Mind grások, éprétörök
Látom a harcfejt, mint diadalra
Rákóci lelke átütőgök.
Hallom a zengő tárogatókat
Robogó paripák patkózaját —
Látom, némi törnek szent diadalra
Ittalan erdőn, völgyeken át.
Ott szédülének a hősök előre,
Tíz a szívükbe, szemükbe lüng —
Esküt mond néma, hallgatag ajkuk:
„Meghalunk érted, drága hazánk!”
Két hosszú század mult el azóta,
Haláluk egy volt, éltek örök —
S kárpátok alján nagy Duna mentén
A lelkek, a lelkek állatörög.

EGYEDI.

A nagyasszony kezei.

A nagyasszony ibolya-szappannal mosta a kezét. Puha, habos, apró kezei voltak a nagyasszonynak és az ibolya-szappan könnyű illata áradt ki a halvány-kékesen erezett fehér bőr alól. Bármilyen rátarti kis leány megirigylhetne volna a nagyasszony kezét.

Apró legény voltam én ekkor, de áhítatos bámulója a nagyasszony kezeinek Valósággal bele szerettem a puha, ápolt kezekbe, melyek csil-

logva-villogtak a drága gyémánttűző gyűrűk és a puha, rózsaszínű csuklón a nehéz, értékes kar-kötők.

Fehér, ezüstös haja volt a nagyasszonynak és néha bizony okulásért tett a szemére. Ez akkor volt, amikor a Gartenlaubet nézte mivelünk, gyermekkel együtt és a puha, meleg kezeivel a hajunkat simogatta lágyan, szeretettel. Illyenkor néha hátra dőlt a nagyasszony az óriási trónszőrű, bársonyos karosszékében. Ólébe tette az okulásért és mondott szép, kedves történeteket, gyermekeknek valót, busat, mely vigan végződik, vigat, amelynek a vége olyan szomorú volt Istennem, hogy még Lackó, a léha Lackó is sirni kezdett, a kit pedig mi, gyermekek fakutyának hittünk közön-ségesen.

Légy, dallamos hangja volt a nagyasszonynak mindig, de mi amellett folyton a kezét néztük, amelyekben úgy villogtak a drága aranykarikák, hogy betekaprazott a szemünk.

Am a nagyasszony kezeit mindenki csodálta. Mária néni aki bizony sokkal lehetett fiatalabb a nagyasszonynál, csak épen, hogy okulásért nem hordott, Zeiga bácsi, akinek olyan bujasza volt, mint a kukoricakösz, amelyből a rózsé Ilonka csinált hajat a megkontyolt babájának és mindenki, a ki csak bejárt a házba.

— Ezek a jó áldott kezek! — mondta néha Zeiga bácsi, amikor ebéd után nagyokat szuszogott az asztalnál és a nagyasszony kezeit nézte, amelyek valami himzessen babrálták.

Nem is tudom, mióta ismertem én ezt a himzést. Én mindig úgy emlékeztem rá: egy lépcsőn

jön le egy kurta ruhás, ezer fodros szoknyájú, finom kisasszony torony magas kontyval, mellette csipkelléggel, rövid nadrággal ur karddal az oldalán, aki udvarianus karját nyújtja a finom kisasszonynak. A rövidnadrágos urnak hiányzott egyik lába és ezt himzte a nagyasszony esztendő őta.

A léha Lackó egyszer meg is kérdezte a nagyasszonytól:

— Nénike, hát ennek a bácsinak nem nőtt lába?

Amely csacsi kérdésért Lackó később kikapott a Zeiga bácsitól.

Am skárhogy is, csudás kezek voltak a puha hófehér kezek Mindenki dicséret és csodálta.

— Oh, óh, e jótéved, e drága kezek, a szegények és árva istápolói! — szokta mondani sirma Mária néni, a ki néménnek szolgáltotta a nagyasszonyt. — Bizony titeket is én szegény árvaím e kezek tartanak fenn — szolt aztán hozzánk sóhajtozva és vöröse dörzsölte a szemét.

Lackó, a fakutya, vigyorogva sugta a fülembre:

— Igen, a nénike azért mutogatta annyit a kezét, hogy lássuk milyen szépek.

— Hát nem szépek? kérdeztem megbotránkozva.

— De szépek, szépek, hanem mindig úgy tesz, mintha imádkoznék velük.

A léha Lackó tudniillik ellensége volt az imádkozásnak.

Én meg úgy szerettem volna össze-vissza csókolni ezeket az imádkozó kezeket. De semmiképpen nem lehetett. A nagyasszony nem engedte meg a kézcsokot, ami maszatos szájunkkal, teljesen undokolt volt. De még nagyoknak sem engedte

képviselőt célja és szervezete tekintetében még lényeges elvi eltérések mutatkoztak, a budapesti közgyűlést azonban az *egyértelmű* jegyében tartották meg. Amott alig 120—150 kereskedő tanúsított langyos érdeklődést a nagyfotosságu ügy iránt, most azonban a kereskedők tömegesen gyűltek össze a fővárosban, hogy lelkesedve tegyenek tanúságot a magyar kereskedők összetartásáról, egy ezérlaváló törekvéséről.

KORMOS ALFRÉD.

A telepítés ügyéhez.

A gazdasági pangás nagy nyomorúságban különösen két fontos kérdés köti le utóbbi időben a magyar társadalom figyelmét. Az egyik a kivándorlás kérdése, a másik a telepítés ügye. Érdekes, hogy egyik a másikat egészíti ki. Tudvalevően kivándorlásunknak egyik főoka, hogy a parasztság földhöz jutni nem bír, a mint rövidebb időre összeszoruló aratási idény alatt nem bír annyit keresni, a mennyi eltartására elegendő lenne.

Akárhogyan forgatjuk is a kérdést, bizonyos, hogy a telepítési ügynek messze kiható fontossága van állami életünkben. Nem csupán gazdasági, hanem nemzetiségi háttére is. Láttuk csak nemrégiben is, hogy a kormány mintegy 5000 holdas birtokot vásárolt a Délvidéken, hogy ott telepítést eszközöljön. Ha a kormány ezzel az volt a szándéka, hogy a szerbek közé magyarokat telepítven, a magyar fensőségnek kíván utat egyengetni: akkor ezt a legteljesebb dicsérettel vehetjük tudomásul. Aból indulunk ki ugyanis, hogy a kormány teljesen tisztában van a kezdő telepesek bajaival s azokban őket határozottan támogatva egyuttal a magyar erő gazdasági érvényesülésének szerez elismerést a nemzetiségek előtt. Azt természetesen még csak fel sem

akarjuk tételni, hogy a kormány nem a legteljesebb rokonszenvvel és a mi a fő, állandóan gondoskodó figyelemmel kíséri a telepesek sorsát, mert az esetben a fiasco, a magyar állam kudarcra lenne.

A mint hogy a múltban elég keserves tapasztalatot tettünk arra nézve hogy a telepítési kérdéseknél a legnagyobb óvatossággal kell eljárni, mert hiszen azzal kell mindenkori számot vetni, hogy a tömegek ellenáll és illetve aszimilláló ereje nagyon is változékony. Hogy csak egy jellemző esetet említsünk, néhány évvel ezelőtől a Muraközben dunántúli magyarokat telepítettek le. A telepítésnél az volt a vezére, hogy a telepes községek egynegyed résznyi horvát lakosságával szemben háromnegyed rész magyar telepes legyen. Bárki is természetesnek tartotta volna, hogy a tulsulyban lévő magyarok részükre hódítják az elenyésző számban levő horvát lakosságot; de bizony nem így történt. Megesett az a csoda, hogy a 25%-nyi horvát lakosság aránylag rövid idő alatt teljesen horvátta tette a 75%-nyi magyarságot.

Ebből az esetből nem akarunk általános következtetéseket vonni, hiszen lehet, hogy ott különös körülmények játszottak közre, megtanít azonban arra, hogy a magyar államnak teljes hatalmi súlyával támogatnia kell a telepeseket asszimilláló munkájukban.

Mint említettük is, pusztán az erkölcsi támogatás nem mindig vezet célhoz. A telepesnek anyagilag függetlennek kell lennie, hogy a tudtán kívül vállalt kulturmissiót sikeresen szolgálhassa. Csak a legkritikábil esetben történik meg, hogy a telepes még anyagi gondjai közepett is hű maradjon a magyar állameszméhez. A csángótelepek e tekintetben követésre méltó példát nyújtanak. Barmily sok baja — gondja legyen ennek a derék népnek, — mindent megmagyarosít maga körül. Ez a munkájuk mennyivel intenzívebb és nemzeti szempontból eredménydusabb lenne, ha anyagilag függetlenek lennének.

A magyar állam immár törvényszerűen rendezte a kivándorlás ügyét, nem maradt tehát egyéb hátra, mint

az, hogy a telepítés ügyét is mielőbb rendezze. Erre kettős mód kínálkozik. Vagy egy u. n. telepítésszázalag alakul, mely eleve el lenne látva az állami kedvezménynek mértékével s így ebben biztos üzleti alapot találhatna; vagy pedig maga az állam fogja a telepítés munkáját végezni.

Az lenne a legjobb megoldás, ha külföldre s különösen Amerikába szakadt véréink egy, a magyar állam által kijelölt intézetnél gyűjtenék össze megtakarított pénzüket s ezenközben mindig tudomásukra lehetne hozni, hogy hol vannak újabb telepítési földek. A hol az illetékes megítszik, azt az intézet megveszi részére, s ő pedig a vételárat megtakarított pénzéből fedezi. Midőn tehát a kivándorló hazajő, itthon thermentes föld várja.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **Dr. Ernusz József** főispán ur ömeltóságának installációján járásunkból Pósfay Pengécz főszolgabíró, Sinkovics Elek th. főszolgabíró, Heiszler Pál szolgabíró, dr. Uj Károly, Horváth Pál ügyvéd, Saáry József kir. járábíró és dr. Geiger Vilmos járásorvos vettek részt.

— **Uj albíró.** Dr. Schick Sándor kir. albíró, a ki Devecserből helyzetett át városunkba, megérkezett és elfoglalta hivataát.

— **Matuschek József** 'ir. albíró, a ki saját kérelmére Muraszombatról Devecserbe helyeztettt át, f. hó 26-án városunkból végképpen elköltözött.

— **Hunyadi Sándor** járási csendőrörmentert f. hó 25 én baleset érte. Bicklízis közben ugyanis leesett a gépről és lábát súlyosan megsérlette. Lakásán ápolják, de bajából rövid idő alatt fel fog épülni.

— **Szinészet Muraszombatan.** Fehér Károly szántársulata mult kezében városunkba érkezett és estörtökön a „Svihalók” című operettel megkezdte előadásait Páuteken. A „szobalány” bohózat került sorra. A bemutató előadások meggyőztek bennünket arról, hogy azok a jó hírek, a miket a szántársulat szerepléséről írt is, itt olvastunk, a valóságnak mindenben megfelelnek és várakozásunkban semmi tekintetben nem csalótkoznak. De mégis esőtúntunk, de ezt a csalódat nem a derék szántársulat, hanem Muraszombat közönsége okozta az által a hideg fogadtatás és közömbösség által, a mit a társulat első előadási iránt tanúsított. Ha az eddig itt megfordult szántársulatokat közönségünk pártolása érdemesnek tartotta, ugy Fehér Károly társulata a pártolást készeresen megérdemli.

— **A muraszombati gaskadók** kezdeményezésére Ulicsny Károly szőlőszeti felügyelő Csáktornáról június hó 4-től 8-ig Muraszombatan és a szomszagos szőlő-hegyvidéken ingyenes zöldséftási tanfolyamot fog tartani, mely tanfolyamokra bárkit szívesen lát a gaskadók.

— **Köszönet.** A muraszombati áll. kiedőóvóban pünkösdt ünnepezt tartott jótékony czélú előadásokon Közreműködött igen t. hölygeknek, továbbá a nagyérdemű közönség s t. szőlőknék szíves pártolásaért, melylyel az előadások sikerét biztosították, leghálásabb köszönetünket nyújtánjuk. Különösen köszönettel adóznak Schnell Jánosné urnőnek, ki színpet zongorajátékával és sokoldalú szíves segítségével nagyban emelte a sikert. Schönwieserné-Fehér Ilona, áll. tanítónő.

Takátsné-Kammermayer Irms, áll. óvónő. A gyermekszínelőadás bevétele volt: 295 kor. 60 f. Kiadás 55 kor. 80 f. A jótékony célra maradt 240 kor. Felöltözettek: Schuell János, dr. Skrilicz Mihály 3—3 kor., özv. Horváth Györgyné, Spránzy Anna, Nagy Ida 2—2 kor., Sch-Fehér Ilona, Takátsné-K. Irma kor. 130—130, Kleinrath József, Schrantz Janka, Matuschek József, Skerlák László, dr. Schick Sándor, Kovács István 1—1 kor., Heimer Ignác 2 f. Beköltözött: Berke család 10 kor., dr. Vratarits Iván, Nemes Miklós 2—3 kor. Bölcse

meg, hogy megcsókolkják. Ebdé után Zsiga bácsinak rendszeren nagyon jökevéde volt és amig szorgozta pilogott a nagyasszony kezére. sűrűn mondogatták:

— Oh, ezek az áldott, jó kezek! — lekapta hirtelen a fejét sunyi módra és kezét akart csókolni.

A nagyasszonynak pir szókrött ilyenkor az arcába és haragosan szólt rá a bácsira:

De Zsigmond! Ne gyeskedjék. Tudja, hogy nem szerettem.

Senki sem csókolhat hát a nagyasszonynak kezét, senki.

A nagyasszony engem nagyon szeretett. Ha sétálni ment, engem vitt magával. Igaz ritkán esett meg az és akkor is elmentünk csak a szegény fájós lábú Tóni bácsiszor, mentünk, aki jó barátság volt a némmek és olyan unokatestivére, mint én a Lackának.

— Na, meglátogatom az én öreg barátomat! — szokta volt mondani a nagyasszony néha és ekkor lézen fogott engem — és elmentünk a szomszéd utcába. Ott lakott Tóni bácsi.

Tóni bácsi, szegény, nem tudott sétálni. Fáj a lába neki, kérvénye volt és mindig egy nagy székben ül az ablak mellett. Zsiga bácsi mondta otthon, hogy valamikor nagyon szép mondta volt a Tóni bácsi, aki sok katonának parancsolt és három csillaga volt aranyból, meg egy szép lovas.

A buta Lackó ilyenkor is mindig okosodott, hogy ugye most is azért nem jár sohase gyalog Tóni bácsi, mert megszokta a lóháton.

Mikor aztán mi a nagyasszonnyal meglátog-

gattuk a szegény Tóni bácsit, ő a fájós lábával mindig föl akart szokni a székéről és egész elvörösöde föl vissza. Biztosan nagyon fáj szegénynek a lába.

A nagyasszony ilyenkor mosolyogva és szeretettel szorította meg a kezét.

— Na, na öreg barátom, ne erőltesse meg magát, megárhath.

Aztán odabött Tóni mellé és folyton mosolygott, Nekem egy csomó arany csillagot adtak a Tóni bácsi buszár-ruhájáról, hogy jászam velük s aztán kezdtek lassan beszélgetni egymással.

Kiváncsi voltam, hogy mit beszélhettek, mert a nagyasszony olyan vidáman látszott és sokszor csöndesen kacagott. Néha megfenyegette a puha, fehér kezével Tóni bácsit és jókedvűen mondta:

Na, na, édes Tóni, maga napról-napra fiatalabb lesz.

És sugva felett Tóni bácsi ilyenkor:

— Maga is édes Klára!

Ezután sokáig halgattak. A nagyasszony kinézett az ablakon és sóhajtott. Tóni bácsi zavartan köhintgetett.

Egyzer aztán fölállott a nagyasszony.

— Menj, — mondta nekem — a másik szobában van a kendőm. Hozd be!

Kimentem. De az ajtó hasadékán át megdöbbenve láttam, hogy Tóni bácsi meg merte tenni azt, amit senki sem tett eddig, — megcsókolta a nagyasszony kezét. S a nagyasszony mosolygott hozzá.

PAKOTS JÓZSEF

Béla gyógyszerész pedig a rögröttzet volt szives ajándékozni. Fogadják a kegyes adakozók hála köszönetünket. A rendezők.

Zárviszágak a muraszombati állami elemi népiskolában a folyó tanévben, a vallásból június hó 11-én délután 1 órától, az ismételt tanulóknál június 12-én délelőtt 9 órától, a mindennapos iskolásoknál június 14-én az I-6, 15-én a II-ik 16-án a III. és IIII., 17-én pedig az V. és VI. osztályban reggeli 8 órától, — az iparos tanoncoknál meg 19-én délután 1 órától kezdve lesznek megtartva. Ezen vizságrák, valamint a t. szülők és iparosmesterek, egy a tanúgy a bírásá ezennel tisztelettel meghívotnak. Az igazgatóság.

Gyermek-zsinielőadás. A pünkösöd első és második napján a helybeli állami óvodában megtartott gyermek-zsinielőadás minden tekintetben a legfényesebben sikerült, a mit legjobban igazol a nagyszámu közönség, a mely mindkét napon zsufolásig megtöltötte a nézőtéri. Valóság valami tündérország képzeltük magunkat, látva a 85 szébbnél-szebb ruhába öltözött szereplő kisebb-nagyobb leányt, amint a legnagyobb pontossággal, hosszú, fáradságos tanításra való gyakorlattal mozogtak az igen csinosan feldíszített színpadon. Szép volt minden, de az előadás fénypontját mégis az ének és tánc képezte. Takácsné Kammermayer Irma köztűnő óvónőnek és Sch. Fehér Ilona tanítónőjmit főrendező, egy Schnell Jánosné uróné, valamint Takács R. István meg lehetnek elégedve az eredménnyel. Szép az a helyi siker — mintegy 300 korona bevétel, de még szebb az érkező, a mely sok fáradozásokért méltó jutalmat nyújt. A megható szép előadás teljes mértékben élvezte a nagyközönség, de az még inkább a szereplők szülői, a kik külön is hála elismeréssel adoznak a rendezőknek azért az örömet, a melyben gyermekeik szereplését látva részeseültek.

Magyar ifjak a közös hadseregben. Nemsokára bezárulnak az iskolák ajtai és a magyar ifjak közül számosan a pályaválasztás nehé idejéhez érkezek: — Magyar ifjak, ime nyitva áll a pálya! A közhadiseregben 450 magyar honos ifjut keresnek: A hivatalos lap p tagnapelőtti száma pályázati hirdetésekkel közöl a közös hadapriskoláiban a jóvó tanérra magyar honos ifjak részére fentartott négyzázötven hely betöltése dolgában, melyek közül 220 egész ingyenes magyar állami alapítványi hely, 225 tandíjzettes hely, 5 pedig szintén ingyenes magán alapítványi hely. A fólvetel a budapesti, kassai, károlyvárosi, nagyszebeni, pozsonyi, temesvári és Pétervárad melletti kámenici gyalogsági hadapriskolák, továbbá a bécsi és traiskircheni tüzérségi, a hainburgi utász és a máhrisch-weiskirchener lovassági hadapriskolák I-6 évfolyamába történik. A máhrisch-weiskirchener lovassági hadapriskolákban azonban, ahol a III. és IV. évfolyamban évenként 400 korona lovassági járuléka is fizetendő, magyar állami alapítványi helyre való fólvetelnek helye nincsen. Az előadás nyelv a budapesti, pozsonyi, kassai, temesvári és nagyzebeni gyalogsági hadapriskolák I-6 évfolyamában, továbbá a lovassági és a traiskircheni tüzérségi hadapriskoláknak párhuzamos magyar osztályaiban a német és magyar, a kámenici és károlyvárosi hadapriskolákban a német és horvát, a többi hadapriskolákban pedig a német nyelv. A folyamodási július 15-ig kell beújítani a honvédelmi miniszterhez.

Jegyzők gyűlése. A vas megyei közönségi és közigazgatási egylete, mint előre jeleztük e hó 17-én tartotta Szombathelyen évi rendes közgyűlést Lobermayer Viktor elnök vezetés alatt, melyen szorosán a jegyzői kart érdekli ügyek nyertek elintéztet. A fontosabb ügyek közül kiemeljük, hogy a közgyűlés elhatározta, miszerint a jegyzői magán munkálatok díjainak megállapítása és a jegyzők fuvardíjainak egyöntetű rendezése végett a vármegye alispánjához fordulnak. Az országos gyűlésen, mely szeptemberben lesz Budapesten, az egyenlőlet Lobermayer Viktor elnök és Sokoray Elek főjegyző képviseli. A nyugdíj ügyben a törvényhatóságok fordul az egyenesít. hogy a jegyzői nyugdíj 1600, a segédjegyzői 1000 kor. törzsfizetés után legyen megállapítva. Az öngy a nyugdíj kétharmadát kapja. A fegyelm. ügyeket törvényhozás után kívánják szabályozni. A szertelen rendezérbizásgolások ügyében az alispánhoz előterjesztést tesznek. Végül bizalmat szavaztak az ügybuzgó elnöknek.

Agyonrugta a ló. Varga József 16 éves legény Szerec Ferenc muraszombati kőszághirónál állt szolgálatban. F. hó 17-én gazdájával együtt kiment az istállóba, hogy a lovak alá almozod. Aln oász közben a vasállal valószintűleg

megbókte a különben nem rugos természetű egyik ló lábát, mire az a kocsiat hasba rugta. A szerencsétlenül járt cselédet gazdája másnap orvoshoz vitette, de a szegény legényen nem lehetett segíteni. Negyed napra béltrepedés következtében meghalt. Az orvostudói vizsgálatot Sinkovics Elek th. főszolgabíró dr. Geiger Vilmos járóorvossal megejtette, a mely alkalommal kiderült, hogy gondatlanság vagy vétkes mulasztás senkit nem terhel.

Eszenyőgyár Zala vármegyében. Wortmann Béla alsó leendő lakos, eszenyőgyáros, már a napokban megkezdte működését. Időt, pénzt, fáradságot nem kímélve és hosszas utazás után czélfát érte, hogy létrehozta a „Hungária” magyar eszenyőgyárat.

Legújabb belügyminiszteri rendelet jelent meg valamennyi vármegyére és városi törvényhatóságokhoz, melylyel elrendeli, hogy a cséplőgépek körül gyakran előforduló sérülések, az első segély kisélelem nélkül való nyújtathatása czéljából, minden esetben ügyemélyt és kifogástalanul záródó kemény fából készült mentőszekrényt, különféle kötszerekkel és anyagokkal felszerelve, készenlében tartassanak. Ilyen cséplőgépekhez szükséges legújabb mentőszekrényt szigorúan a n. kir. belügyminiszteri köreleletnek megfelelően berendezze és kiállítva Polgár Sándor orvosi műszer- és kötszergyárossal Budapesten, VII. Erzsébet-körút 50. sz. darabonként 50 koronáért megrendelhetők. (Árjegyzéket a czég bérmentve küld.) Fentti czégnél minden egyéb kötszerek, betegápolási tárgyak saját gyártmányu sérvtőköt, összes gummiáruk stb. legjutányosabban kaphatók.

FOGORVOS

Med. Univ. Dr. Blum Róbert
az összes gyógytudományok tudora, specialista száj- és fogbetegeszkészere

Budapestről ide Muraszombatra érkezett és megkezdte rendelését, mely 10 napon át tart.
Rendel. délelőtt 8—12-ig délután 2—6-ig

Dobroai szállodájában.

Fogtémékek, cement, ezüst, arany, platina és porcellán, műfogak és egész fogcsorok. Szájszárazítók, fogak, álmunkák, arany koronák s minden e szakban vágó munkák kitanó kivitelben. Fogcsorok helyben készülnek Fuchs Márk, Dr. Szász Géza volt fogtechnikus által.

Állandó műtermel: Budapest, V. kerület, Váci-körút 34. szám

Mindenféle téglá

ugy mint: faltégla, lyukas és tömör sajtolt faltégla, igen alkalmas nyers építkezésekhez, továbbá hód-farku és hornyolt tetőcserep, valamint orr-, kövezet-, kut-, csatorna-, parkány- és jászoltégla, ugy alagsó is a legjobb minőségben bármely állomásra szállítva kapható az alant nevezett téglyagyárban.

Árjegyzékkel és mintával szivesen szolgál

Uradalmi Göztéglyagyár,
Sárvár.

5-10

30-52

! Világhírű!

a R E K O R D

festészeti műintézet,

a kiválóan sikerült életnagyságu arcpeiről, melyeket elismert művészek által készített számos (kir. körjegyző által hitellestett) elismerő levél a világ minden tájékról.

Elsőrangú képek árai

olaj aquarell és pastell festésben fénykép után 58—63 cm. nagyságban á 20 korona.

Legfinomabb kivitelű Brom-Platina és kréta rajz á 5 korona.

Részletes árjegyzék bérmentve. Egy életnagyságu festményt készíttünk mindenkin

teljesen ingyen,

ha részünkre 4 rendelést szerez és azokat egyenként vagy egyszerre be-küldi.

REKORD festészeti műintézet

Budapest, Rottenbiller-utca 46. sz.

Hirdetmény.

Van szerencsem a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a Muraszombatban, a Hegedű-utczában volt

mész-, cement-, deszka- és fura- raktáromat

a Leuda-híd mellett lévő Veres-féle házba helyeztem át.

Az eddigi árakat miyen leszállítottam.

A n. é. közönség szives pártolását kérve, maradtam

Tisztelettel

Singer Albert,

koronaködi.

BRÁZAY FÉLE SÖSBORSZESZ

NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS - ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLTÁI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ MELLEKELVE VAN!

4⁰/₁₀-os

törlesztéses kölcsönöket nyújtunk budapesti és külföldi elsőrangú pénzintézetektől a földbirtok és ingatlan 1/2 értékig terjedő I. és II. helyre 15—65 évig terjedő időtartamra.

Személyhitelt papoknak, katonatiszteknek, allami- és magánhivatalnokoknak és iparosoknak kezes és kezes nélkül 1—15 évig terjedő időre

gyorsan és discretén.

Bank- és magánadoságok convertálása.

Meller Lajos és Társai

bankbizomány

Budapest, VI., Dávid-utca 16.

(Törvényszékiileg bejegyzett czég).

Pénz

